

INTERVIEWS

MARIANNE HOTSKE HAMERSMA: “ALLEDAAGSE DINGEN FASCINEREN MIJ”

Een hek, muur, lantaarnpaal of weggegooid blikje. Beeldend kunstenaar Marianne Hotske Hamersma is geboeid door het leven op straat. Haar werk is meestal groot en kleurrijk gemaakt van materialen die niet zijn wat ze lijken. “De vanzelfsprekendheid van een muur is zo normaal, ik vind het leuk om daar bij stil te staan. Zijn het alleen maar stenen of neemt de muur ook iets op? Ik stel vragen bij de openbare ruimte.” Tijdens het Kunstlijnweekend is haar werk te zien in het Noord-Hollands Archief.

Hamersma (29 jaar) is niet met kunst opgegroeid, wel was er thuis veel ruimte voor creativiteit. Marianne knutselde veel en maakte al snel haar eigen kleding. De modeacademie was een logisch stap, maar haar werk bleek te fantasievol. Naar aanleiding van haar eindcollectie met wolkachtige creaties adviseerde de examencommissie haar naar de kunstacademie te gaan. Die raad volgde ze op en na een kunstopleiding in Enschede en Gent, werkt en woont ze nu in Haarlem.

Hoe omschrijf je jouw eigen werk?

“Vooral heel kleurrijk, ik werk met verschillende materialen zoals wol, acrylverf, papier en doek. Ik houd van glitter en glans en ook van knulligheid. Productverpakkingen komen veel terug in mijn werk en er zit humor in. Ook al vind ik humor een vies woord.”

Waarom?

“Humor klinkt zo degelijk.”

Daar houd je niet van?

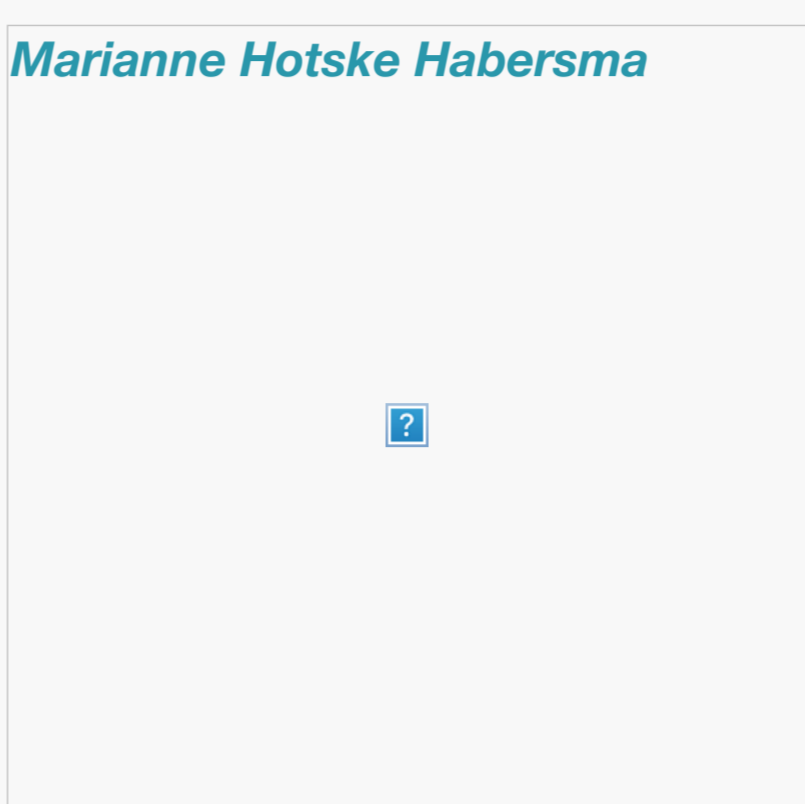
“Ik houd meer van radicaal en van absurdistische humor. Mijn werk is daardoor beïnvloed.”

Waar haal jij je inspiratie vandaan?

“Gewoon van de straat, uit de openbare ruimte en dan vooral uit de ‘urbane meubels’, zoals straatpalen, borden, fietsrekken. Ik zie opmerkelijke composities van objecten die op straat staan, maar waar niemand op let. Ook productverpakkingen interesseren me, vooral die van de Aldi vind ik leuk. De buitenkant heeft vaak weinig te maken met wat er in zit. Ik neem zo’n product mee naar mijn atelier en verwerk dat in mijn installaties. Verpakkingen van gezichtsmaskers heb ik ook een tijd verzameld. Op de voorkant staat een vrouw met bladeren en wat lijkt op verrotte peer op haar ogen. Zo bizar. Niemand gaat zo’n masker gebruiken, lijkt mij. De verpakkingen hangen nu in mijn atelier. Ik ga daar zeker nog wat mee doen.”

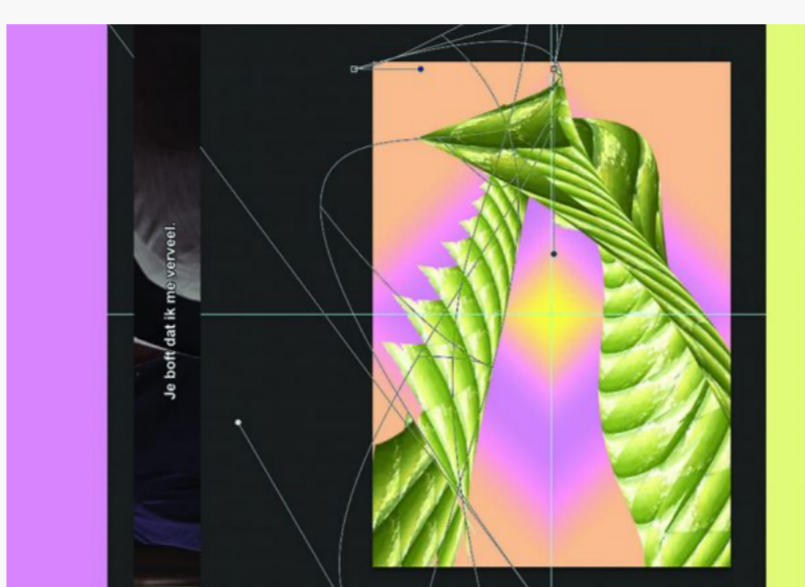
Is dat dan humor voor jou?

“Niet per se humor, maar ik vind het wel grappig en vooral ook opmerkelijk. Ik let op producten die je iedere dag gebruikt, waar je niet bij stil staat en weggooit als ze leeg zijn. Ik vind het leuk om daar iets groters van te maken.”

Wanneer ben je gaan letten op alledaagse dingen?

“Tijdens mijn afstuderen ben ik naar Polen geweest. In de steden zie je veel verval, dat vind ik mooi en inspirerend. Een oude muur van een gesloopt huis waar je nog roze op ziet van de kinderkamer of een wand met stukjes badkamertegel. Ik heb daar veel foto’s gemaakt. Later ben ik in België gaan studeren en daar heb je een overvloed aan bordjes en paaltjes op straat. Vanuit mijn kamer keek ik uit op een tramstation met palen die een beetje schuin naar beneden gericht waren. Daarnaast stond een robotachtige kaartjesautomaat, het leek net alsof die in gesprek waren. Ik denk dat toen mijn fascinatie begon voor alledaagse dingen.”

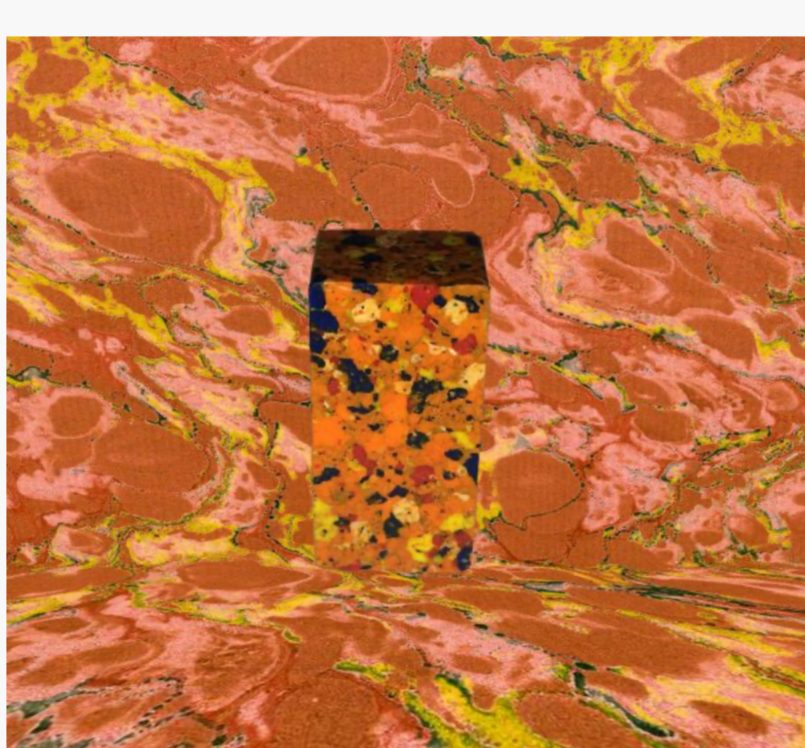
“Ook ben ik leeggedronken blikjes gaan fotograferen. Golden Power blikjes, die zag ik plots overal liggen op straat. Ze hebben zo’n dramatische uitstraling. Golden Power, goeie titel, er zit namelijk helemaal niets aan power in dat drankje. Toevallig ook weer een product van de Aldi. De blikjes zijn weggegooid en door ze vast te leggen, hebben ze weer iets van waarde. Ik heb een hang naar het oude, maar ben ook nieuwsgierig naar het nieuwe. Later heb ik de foto’s uitgeprint en op een rij gepresenteerd. Misschien wil ik nog een toneelstuk gaan maken over blik.”

Wat is het thema in je werk?

“Hekken en muren komen vaak terug in mijn objecten. Camp is een kunstuiting die aansluit bij wat ik doe. Camp omarmt de massacultuur met artistieke bijbedoelingen. Het gebruik van productverpakkingen in mijn werk is daar een voorbeeld van. Een focus op iets kleins, het versieren van een object met glitter, tierelantjintjes of andere gekke dingen. Ik houd daarvan. Kunst hoeft niet altijd een politieke lading te hebben, recht voor zijn raap zegt mij meer.”

Hekken zijn niet echt camp.

“Maar wel naïef omdat ze er gewoon zijn. Hekken zijn heel leuk, ze staan om een tuintje heen, maar op zo’n hoogte, dat je er zo overheen kunt stappen. Toch blijft het een afbakening. Eigenlijk is een hek een soort versiersel om je tuin. Kijk mensen, dit is van mij. Een ironisch kitscherige afbakening.”

Een muur is wel een stevig obstakel.

“De vanzelfsprekendheid van een muur is zo gewoon. Iedereen heeft muren om zich heen, bijna altijd. Ik vind het leuk om daar bij stil te staan. Wat is een muur? Dat vind ik mooi.”

Hoe uit zich dat in jouw kunst?

“Ik heb ooit een muur gemaakt met twee koperen buizen erop. Buizen zijn ook heel grappig. Op de plek waar buizen stoppen of ergens uit komen, zijn het net van die kijkertjes, die de wereld nieuwsgierig in de gaten houden. Ik werk graag met materialen die niet zijn wat ze lijken, daar wil ik een muur mee gaan maken. Misschien gevaarlijk om al te vertellen want ik heb het nog niet gemaakt, maar ik doe het toch: een muur geïnspireerd op marmerpapier. Marmer vind ik ontzettend mooi. Je hebt ook papier met marmerprint in allerlei kleuren en motieven, dat ben ik nu aan het verzamelen.”

Ben je momenteel met hekken bezig?

“Tot nu toe heb ik eigenlijk altijd hele fragiele hekken gemaakt. Tegenovergesteld van wat ze meestal in het echt zijn. Daarmee bevaag ik ook de functie van een hek, niet kritisch maar met humor. Ik heb een hek gemaakt van acrylverf en wol en die voor het raam gehangen. Voor mijn laatste werk ben ik in de beeldenbank van het Noord-Hollands Archief op zoek gegaan naar oude hekken. Daar vond ik een foto van een hek uit 1900 met van die mooie ronde bogen. Meestal maak ik grote werken, maar dit hek heb ik nagemaakt in het klein. Het is tussen twee plastic platen geperst, zoals vroeger veel gebeurde met gedroogde bloemen. Net een gedroogd hekje dus. Ik ben vaak lang met dezelfde onderwerpen bezig, maar probeer ze steeds op een andere manier te presenteren.”

Waar exposeer je mee tijdens het Kunstlijnweekend?

“Samen met andere kunstenaars doe ik iets in het Archief met hedendaagse kunst. Het lijkt me echt een uitdaging, oud en nieuw samen. In mijn werk zit naast wat romantiek ook vaak nostalgie. Ik ben van plan om van ontwerptekeningen van parken en tuinen een landschapscollage te maken. Super hedendaags, maar wel met oude beelden.”

14 SEPTEMBER 2016 | DOOR META VAN DER MELJDEN

TAGS: INTERVIEW

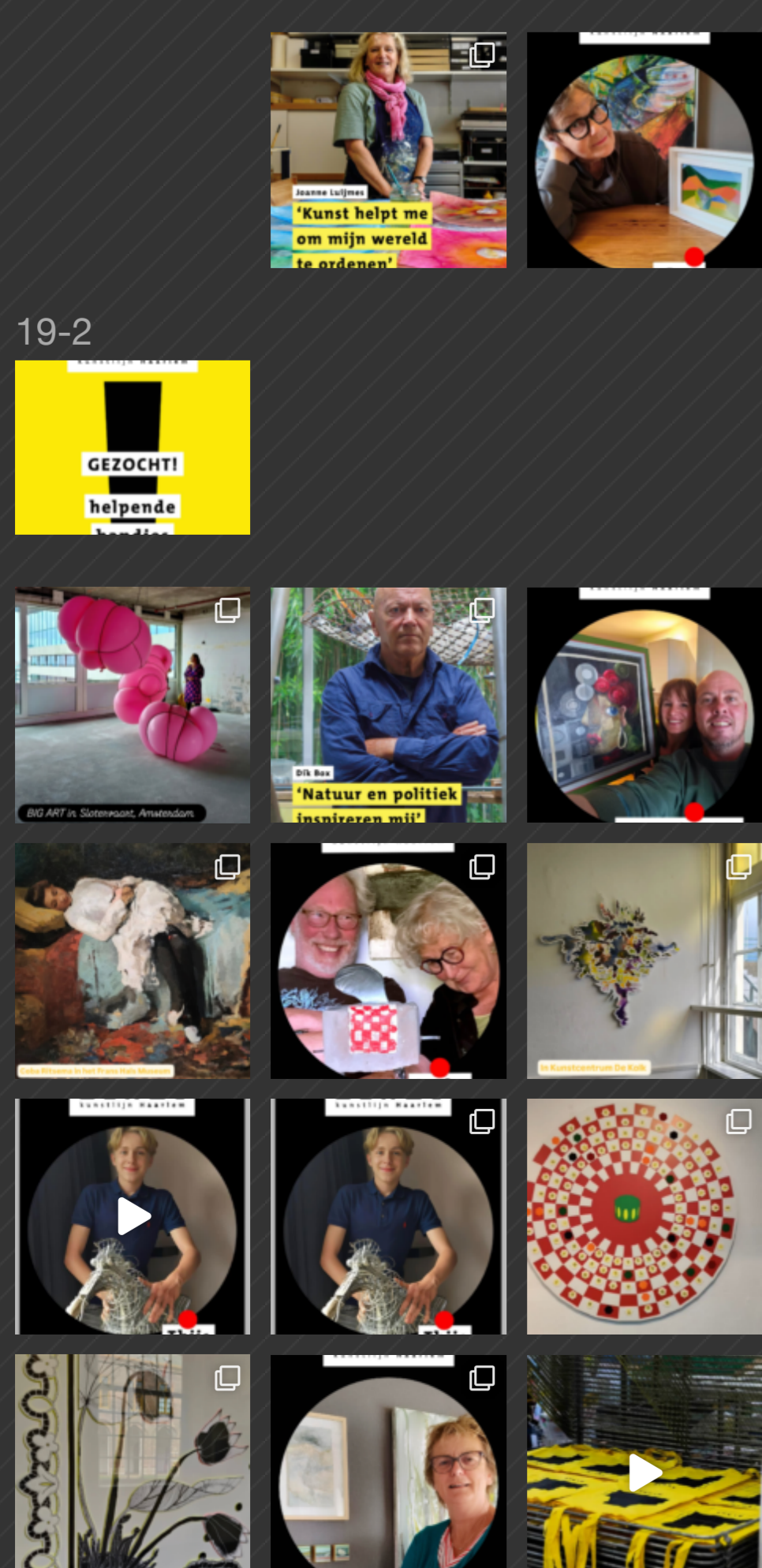
Deel dit stuk

Misschien ook iets voor u

- 3 vragen aan... Kunstenaar Pieter Berkhout**
- Christine Peursum: “Het leven is één groot gevecht tegen de zwaartekracht”**
- Femke Overdijk: “Kwestie van Smaak nodigt uit buiten de bekende paden te treden”**
- Hans Looijen: “Ook onze geest heeft zorg nodig”**
- Annelien Kers: “Kunst mag ook gewoon mooi zijn”**
- 3 vragen aan... Kunstenaar Ada Leenheer**

kunstlijnhaarlem
Jaarlijkse evenement met hedendaagse kunst. Volgende editie: 1-2 en 8-9 nov 2025! Volg kunstenaars, galeries en expositieruimtes:

Meer laden | Volg op Instagram

